

ΕΤΟΣ 69οv

16 Μαΐου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3546)

Ο ΓΟΓΓΥΣΜΟΣ

Οί άνθρωποι ζητούμε από χώρους όπως η Έκκλησία την τελειότητα. Νά ακολουθούν τὰ δικά μας θέλω, τὰ δικά μας πρότυπα, νά μὴν ὑπάρχει ψεγάδι στὸν τρόπο πού λειτουργοῦν. Κι ἂν μάλιστα βλέπουμε ὅτι κάτι δὲν πάει καλά, κουνούμε περιφρονητικά τὸ κεφάλι καὶ λέμε ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νά ακολουθοῦν οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι ἕναν θεσμό πού δὲν μπορεῖ νά μεταμορφώσει τοὺς οἰκείους του.

Τέλειοι ἢ ἀγωνιζόμενοι;

Ὅμως ἡ Έκκλησία δὲν εἶναι χώρος τελείων, ἀλλὰ σῶμα πού ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη πού θέλουν νά ἀγιαστοῦν, ἀνθρώπους πού ἔχουν τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματά τους, πού ἀγωνίζονται, πέφτουν καὶ σηκώνονται, πού ἔχουν τὸ ἐγὼ τους καὶ τὸν πειρασμό νά τοὺς ταλαιπωρεῖ. Κάποτε ἡττῶνται. Ὅμως δὲν μένουν στὴν ἡττα τους. Παλεύουν νά βροῦνε λύσεις σύμφωνα μὲ τὰ κριτήρια τῆς ἀγάπης. Δὲν μένουν στὸν γογγυσμό, στὴ μόνιμη γκρίνια δηλαδή καὶ τὴ μεμψιμοιρία πού ταλαιπωρεῖ πολλούς. Διότι ὁ γογγυσμός ἔχει νά κάνει μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ ἀνθρώπου νά διαμαρτύρεται, διότι δὲν βρίσκει τὰ πράγματα ὅπως τὰ θέλει, χωρὶς νά εἶναι πρόθυμος νά ὑπομείνει, νά συγχωρήσει, νά ἀνεχτεῖ. Ἡ Έκκλησία ὅμως ζητᾶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους νά πορεύονται μὲ εἰλικρίνεια, ἀλλὰ καὶ διάθεση νά συνυπάρξουν, καὶ ὄχι νά τονίζουν τίς διαφορὲς τους.

Ἡ πρώτη ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα τῶν Ἱεροσολύμων, μολονότι εἶχε τὰ χαρακτηριστικά τῆς ἀγάπης, τῆς κοινοκτημοσύνης, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ γιὰ τὴν πίστη, τῆς ἀπόλυτης ἐνότητας, γρήγορα ἄρχισε νά ἀντιμετωπίζει τίς πρώτες δυσκολίες. Τὸν γογγυσμό. Οἱ ἐλληνόφωνοι παραπονοῦνταν γιὰ τοὺς ἑβραϊόφωνους, διότι οἱ τελευταῖοι, πού εἶχαν τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ διανομὴ τῶν τροφίμων, ἀδικοῦσαν στὴ μοιρασιά τίς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ς' 1-7)

Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥαυε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

χῆρες, πού προέρχονταν ἀπὸ τίς ἑλληνόφωνες οἰκογένειες (Πράξ. 6,1). Τὸ αἰώνιο πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ τροφή. Ἀκόμη καὶ τὸ θαῦμα τῆς πίστεως κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νὰ τραφεῖ. Καὶ ὄχι μόνο. Ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νὰ βρεῖ δικαιοσύνη σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στὴν τροφή. Ἡ ἐπιβίωση μπαίνει πῶς πάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Κάποτε καὶ ἡ ἀπληστία. Στὴν περίπτωση τῶν πρώτων χριστιανῶν μπαίνει ὁ ἐθνικισμὸς. Ἡ διαφορετικότητα. Ἡ αἴσθησις ὅτι οἱ ἑλληνόφωνοι δὲν εἶναι τόσο δικοὶ μας ὅσο οἱ ἑβραϊόφωνοι. Καὶ γίνονται διακρίσεις, οἱ ὁποῖες ἀπειλοῦν τὴν ἐνότητα. Ἀπειλοῦν καὶ τὸ ἔργο τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι πιέζονται νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ διακονοῦν τίς διανομές τῶν τροφίμων. Αὐτὸ πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐνότητα καὶ εἶναι σημεῖο τῆς, ἀπειλεῖ νὰ ὑποσκάψει καὶ νὰ διαλύσει τὴν κοινότητα. Ἀπὸ σημεῖο γίνεται σημαία.

Ἵ παλαιὸς ἄνθρωπος

Γιατὶ ὅμως αὐτὴ ἡ παραθεώρηση; Προφανῶς καὶ δὲν φταίει ἡ πίστη. Εἶναι ὅμως δεδομένο ὅτι ἡ πίστη στὴν πρώτη Ἐκκλησία δὲν ἦταν ἐκ φύσεως στοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐξ ἐπιλογῆς. Δὲν εἶχαν μεγαλώσει μ' αὐτὴ, ἀλλὰ τὴν βρῆκαν στὴν πορεία τῆς ζωῆς τους. Ἦταν διαμορφωμένες οἱ προσωπικότητες, οἱ ἀνάγκες τους, ὁ τρόπος τους. Ἡ πίστη ἔρχεται νὰ δώσει μιά νέα ἀφετηρία στὴ ζωὴ τους. Ἐχοντας συναντήσῃ τὸν Χριστὸ καλοῦνται νὰ ξαναχτίσουν τὸν ἑαυτὸ τους. Καὶ δὲν ἀρκεῖ ὁ ἐνθουσια-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, καθὼς μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ἄρχισαν νὰ παραπονοῦνται οἱ ἑλληνόφωνοι ἐναντίον τῶν ἐντόπιων ἑβραιοφώνων πιστῶν, μέ τὸ αἰτιολογικὸ ὅτι στὴν καθημερινή διανομή τῶν τροφίμων παραγκωνίζονταν οἱ χῆρες τους. Τότε οἱ δώδεκα ἀπόστολοι προσκάλεσαν ὅλους τοὺς μαθητὲς καὶ εἶπαν: Δέν εἶναι σωστό νὰ ἀφήσουμε ἐμεῖς τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀσχολούμαστε μέ τὸ συσσίτιο. Ἐπιλέξατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἑπτὰ ἄνδρες ἀπὸ σᾶς, πού ἔχουν καλὴ φήμη καὶ εἶναι πλήρεις Πνεύματος ἀγίου καὶ σοφίας, τοὺς ὁποίους θὰ ἐγκαταστήσουμε σέ αὐτὸ τὸ ἔργο, ἐνῶ ἐμεῖς θὰ ἀφοσιωθοῦμε στὴ λατρεία καὶ στό λειτούργημα τοῦ κηρύγματος. Ὁ λόγος αὐτὸς τῶν ἀποστόλων ἄρесе σέ ὅλο τὸ πλῆθος, καὶ ἐξέλεξαν τὸν Στέφανο, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ ἀγίου Πνεύματος, καὶ τὸν Φίλιππο, τὸν Πρόχορο, τὸν Νικάνορα, τὸν Τίμωνα, τὸν Παρμενά καὶ τὸν Νικόλαο, προσήλυτο ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια, τοὺς παρουσίασαν δέ στοὺς ἀποστόλους, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ προσευχήθηκαν, τοὺς χειροθέτησαν. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διαδιδόταν καὶ μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν πάρα πολύ στὰ Ἱεροσόλυμα, ἐνῶ πάρα πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἀποδέχονταν τὴν πίστη.

(Ἀπὸ τῆ νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σμός. Χρειάζεται πνευματικὴ ἐργασία, γιὰ νὰ φύγει ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Διότι σημάδι τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου εἶναι τόσο ἡ ἔγνοια γιὰ ἐπιβίωση, ὅσο καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν ἀνθρώπων σέ οἰκείους καὶ ξένους. Σημάδι τῆς πίστεως εἶναι ἡ κοινωνία μέ τὸν Χριστὸ ὡς ἄρτο τῆς ζωῆς καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ ἐνότητα πού καταργεῖ κάθε διαχωρισμό. Ἄν ὁ Χριστός εἶναι ἡ προτεραιότητα, τότε ἡ πίστη νικᾷ καὶ τὸν πειρασμό. Στὴν περίπτωση τῆς πρώτης Ἐκκλησίας αὐτὸ δέν κατέστη τελικὰ ἐφικτό καὶ γι' αὐτὸ οἱ Ἀπόστολοι προχωροῦν στὴν πρακτικὴ ἐπίλυση τῶν προβλημάτων, δίνοντας στὴν Ἐκκλησία θεσμούς, ὅπως αὐτὸς τῶν ἐπτά διακόνων, οἱ ὁποῖοι θὰ μεριμνοῦν γιὰ τὴ δικαιοσύνη στὸ ζήτημα τῆς ἐπιβίωσης καὶ διὰ τῆς αὐθεντίας πού προήλθε ἀπὸ τὴ δημοκρατικὴ ἐκλογή, θὰ διασφαλίσουν τὴν ἐνότητα.

Συγκατάβαση καὶ ἀλήθεια

Ἡ κίνηση αὐτὴ δείχνει τὴ συγκατάβαση τῆς πίστεως στὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία. Δέν προσποιοῦνται οἱ Ἀπόστολοι ὅτι δέν εἶναι σημαντικό τὸ πρόβλημα, οὔτε ὅτι ζοῦν σέ ἕναν ἰδανικὸ κόσμο. Ξέρουν ὅτι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦν πολὺ γιὰ νὰ νικήσουν τὸν παλαιὸ ἑαυτὸ τους. Γι' αὐτὸ καὶ δείχνουν τί εἶναι σημαντικό καὶ τί ὄχι, ἀλλὰ καὶ λύνουν τὸ πρόβλημα. Ὁ ἀγώνας ὅμως γιὰ νὰ εἶναι ἡ πίστη πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἀνάγκη δέν σταματᾷ. Ὁ Θεάνθρωπος Χριστός ἤξερε ὅτι ἀπευθύνεται στὸν ἄνθρωπο. Αὐτόν πού νικιέται ἀπὸ τοὺς πειρασμούς. Αὐτόν πού ἔχει ὀριο-

16 Μαΐου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δέ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀρριμαθαίας καί τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).
Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. στ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ιε΄ 43 - ιστ΄ 8.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.

Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ε΄ 1-15.

θετήσῃ τήν ὑπαρξή του μέ τέτοιον τρόπο, ὥστε νά προηγεῖται ὁ ἑαυτός του καί μετά νά ἀκολουθεῖ ἡ σχέση μέ τόν Θεό. Καί ὁ Χριστός διά τῆς Ἐκκλησίας συγκαταβαίνει, ἀλλά καί δείχνει τήν ἀλήθεια.

Τό ἐρώτημα ἔρχεται καί σέ μάς. Ἀποκτήσαμε τήν πίστη ἀπό τήν ἀρχή τῆς ζωῆς μας καί ὄχι ἀπό μεταστροφή. Παρόλα αὐτά, κι ἐμεῖς γογγύζουμε διότι βλέπουμε τή ζωή στήν προοπτική τῆς ἐπιβίωσης, τῶν δικαιωμάτων, τῶν ἀναγκῶν μας, τῆς διαφοροτικότητάς μας, δηλαδή στήν προοπτική τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό χρειάζεται νά ἐμπιστευόμαστε τήν Ἐκκλησία ὡς θεσμό ἡ ὁποία ἀγιάζεται καί ἀγιάζει. Νά μή χρησιμοποιοῦμε ὡς πρόφαση τήν ἀπουσία τελειότητας τῶν ἄλλων, ἀλλά μέ ταπείνωση νά παραμένουμε ἐνταγμένοι στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί μέ ἐμπιστοσύνη καί ὑπομονή νά βρῖσκουμε τόν δρόμο μας. Γιά νά μή νικᾷ ὁ γογγυσμός, ἀλλά ἡ διάθεση γιά ἐνότητα καί ζωή μέ τήν ὄντως Ζωή. Χριστός ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

π. Θ. Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΔΕΟΣ ΚΑΙ ΙΚΕΣΙΑ - Μέ τοὺς Ἁγίους τῆς Εὐβοίας

1821 - 2021

Ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τήν Ἐθνεγερσία.

Κεντρικὴ ἰστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---